

**СУЧАСНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ АКТИВНОГО ТУРИЗМУ В
ТУРИСТИЧНО-РЕКРЕАЦІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ**

Мета. Здійснити теоретичний аналіз та узагальнення сучасних підходів щодо використання засобів активного туризму в спортивно-рекреаційній діяльності учнівської молоді. **Методи.** Теоретичні (аналіз, синтез, порівняння, узагальнення даних науково-методичної літератури та матеріалів експериментальних досліджень сучасних учених); емпіричні (спостереження, опитування, бесіди, інтерв'ю). **Результати.** Активний туризм є загальнодоступним засобом активного відпочинку та оздоровлення населення. Заняття туризмом відбуваються в природних умовах і вимагають активної діяльності, що сприяє зменшенню негативних наслідків гіподинамії. Прості та доступні організаційні форми, що використовуються в оздоровчо-спортивному туризмі (походи, подорожі, екскурсії, прогулянки, туристські зльоти і змагання) сприяють реалізації не тільки специфічних функцій фізичної культури, а й рекреаційних і оздоровчо-реабілітаційних, забезпечуючи умови для здорової життєдіяльності особистості в суспільстві. Цінність туризму полягає у його різноплановому впливі на організм як відновлювальному так і тренувальному, що є особливо важливим для молоді з недостатньою руховою активністю. Під час туристських подорожей створюють умови для відновлення працездатності і зміцнення здоров'я під впливом комплексу факторів: зміни оточення, впливу кліматичних умов, раціональної рухової активності. **Висновок.** Однією з перспективних форм дозвілля сучасної учнівської молоді залишається туристично-рекреаційна діяльність, яка відіграє значну роль в соціокультурному розвитку особистості та формування її оздоровчого потенціалу.

Ключові слова: активний туризм, рекреація, туризм, діяльність, учнівська молодь.

Aim. To carry out a theoretical analysis and generalization of modern approaches to the use of means of active tourism in sports and recreational activities of schoolchildren. **Methods.** Theoretical (analysis, synthesis, comparison, generalization of data from scientific and methodical literature and materials of experimental studies of modern scientists); empirical (observations, surveys, conversations, interviews). **Results.** Sports tourism is a publicly available means of active recreation and public health. Tourism activities take place in natural conditions and require active activity, which contributes to reducing the negative consequences of hypodynamia. Simple and accessible organizational forms used in health and sports tourism (hikes, trips, excursions, walks, tourist flights and competitions) contribute to the implementation of not only the specific functions of physical culture, but also recreational and health-rehabilitation, providing conditions for the healthy life of an individual in society. The value of tourism lies in its diverse impact on the body, both restorative and training, which is especially important for young people with insufficient physical activity. During tourist trips, conditions are created for the restoration of working capacity and strengthening of health under the influence of a complex of factors: changes in the environment, the influence of climatic conditions, and rational motor activity. **Conclusion.** One of the promising forms of leisure for modern students remains tourist and recreational activities, which play a significant role in the socio-cultural development of the individual and the formation of his health potential.

Keywords: active tourism, recreation, tourism, activity, student youth.

Постановка проблеми та аналіз результатів останніх досліджень. Стратегічний

зміст фізичного виховання учнівської та студентської молоді визначається Національною стратегією розвитку освіти в Україні на період до 2021 року (№ 344/2013 від 25.06.2013) [14], Національною стратегією з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025р. «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація» [10], які передбачають організацію різних моделей та форм фізичного виховання молоді, використання традиційних і нетрадиційних форм поза навчальної діяльності, активних занять фізичною культурою та організацію самостійних занять.

Актуальність роботи полягає в тому, що активний туризм, посідаючи важливе місце в суспільстві, виконує найважливіші соціальні функції: відновлення психофізичних ресурсів; сприяє працездатності людини і раціональному використанню дозвілля. Тому своєчасним є вивчення сучасних підходів щодо використання засобів активного туризму в рекреаційній діяльності учнівської молоді [8].

Однак ані результати численних наукових досліджень про здоров'ястимулюючі можливості активного туризму [2, 5, 8, 13, 14, 16], ані зміст нових навчальних програм з фізичної культури для учнів, поки що, не стали механізмом збільшення їх рухового обсягу в добовому бюджеті часу.

Сьогодні викликають стурбованість дані, які переконливо доводять, що однією з причин різноманітних відхилень у фізичному розвитку та стані здоров'я шкільної молоді є гіпокінезія [4, 9; 11; 12; 17], яка посилюється у школярів з кожним роком навчання [2, 16]. Достатній рівень динамічної активності оздоровчого спрямування притаманний лише кожній п'ятій дитині шкільного віку, що є одним з найнижчих показників у Європі [16].

Основними формами, які можуть підвищити рухову активність учнів в добовому й тижневому бюджеті часу, є заняття з активного туризму, що повинні проводитись упродовж навчального дня школярів та в поза навчальний час [9, 11]. На жаль, вони випали з поля зору педагогічних колективів сучасних закладів середньої освіти.

У контексті актуальної проблеми в даний час пильної уваги заслуговують наукові праці, пов'язані з організацією туристично-рекреаційної сфери школярів, власне з використанням активних видів туризму [1; 5; 8; 11; 17].

Незважаючи на те, що в останні роки з'явилися чимало наукових досліджень, які розкривають питання підвищення рухової активності в добовому й тижневому бюджеті часу [3; 7; 12; 14], можливості активного туризму та шляхи використання у процесі організації рекреаційної діяльності учнівської молоді, висвітлені недостатньо.

Мета дослідження – здійснити теоретичний аналіз та узагальнення сучасних підходів щодо використання засобів активного туризму в туристично-рекреаційній діяльності учнівської молоді.

Методи дослідження. *Теоретичні* (аналіз, синтез, порівняння, узагальнення даних науково-методичної літератури та матеріалів експериментальних досліджень сучасних учених); *емпіричні* (спостереження, опитування, бесіди, інтерв'ю).

Результати досліджень. Актуальним питанням досліджень розвитку туристично-рекреаційної складової туристичної галузі на ринку послуг, є питання розвитку інфраструктури рекреаційних територій країни. Оскільки розвиток туристично-рекреаційних комплексів є важливим чинником економічного та соціального розвитку держави, дослідження аспектів розвитку цього напрямку на території України залишаються актуальним напрямом досліджень сьогодення. Однією з найпоширеніших форм дозвілля сучасного суспільства залишається туристична діяльність, яка відіграє значну роль в соціокультурному розвитку особистості. Під час туристичних подорожей та походів, туристи мають змогу ознайомитися з мовними, культурними та національними особливостями регіонів [2, 4, 7, 12, 15].

Подолання негативних тенденцій щодо відвідуваності території держави та поживлення розвитку туризму в Україні можливе шляхом використання інноваційної складової туристичної індустрії, використання нововведень, що сприятиме активізації різнобічного розвитку соціуму [2, 5, 6, 8, 13].

Згідно з аналізом інфраструктури спортивно-оздоровчої сфери України та принципами функціонування спортивно-оздоровчих підприємств в регіонах, розроблено цільові програми що до особливостей розвитку туризму, рекреаційно-туристичних комплексів та матеріально технічної бази спорту [5, 11] розвитку знайшли своє відображення у наукових працях вітчизняних науковців. Проте питання соціокультурного, мовного, туристично-рекреаційного туризму, принципи розвитку туристичної діяльності на території України потребують подальшого аналізу та дослідження [7, 12, 14].

Рекреаційна діяльність полягає у відпочинку, туризмі, фізичній культурі, оскільки є частиною соціальної і трудової діяльності життя. У той же час, рекреаційний туризм є формою активного відпочинку у рамках фізичної рекреації з деякими обмеженнями щодо фізичних навантажень. Збільшення фізичних навантажень відповідає особливостям спортивного туризму [1, 4, 8, 12, 16].

Спортивно-оздоровчий туризм за своєю сутністю – спосіб життя значного кола суспільства, для якої туризм служить ефективним засобом фізичного оздоровлення [5] в наслідок обмеження фізичних навантажень з поєднанням прогулянок, подорожей, інтелектуальних та розвиваючих ігор, культурного розвитку.

До числа рекреаційних зон відносяться навчально-туристські та екологічні стежки,

марковані траси, будинки відпочинку, пансіонати, об'єкти фізичної культури і спорту, туристичні бази, кемпінги, яхтклуби, туристично-оздоровчі табори [2, 3, 11] та ін.

Відповідно, залежно від умов і засобів пересування найбільш розповсюдженими є такі форми рекреаційно-оздоровчого туризму, як пішохідний водний, велосипедний, лижний кінний [6].

Природою створені окремі частини річок для водних мандрівок – притоки Дунаю, Дністра, Дніпра. Територія Карпат наділена ідеальними умовами для пішохідного туризму [14].

Гірський туризм поступово починає перетворюватися на один з найпопулярніших видів активного відпочинку. Нині найпопулярніші місцевості для розвитку гірськолижного курорту знаходяться в Карпатах: Буковель, Яблуниця, Славське, Драгобрат та ін. [7, 12, 14].

Недостатній розвиток регіональної туристичної галузі обумовлений непропорційним розвитком економічної складової у зв'язку з низьким рівнем фінансування туристичних об'єктів і переходу їх до приватної власності, не ефективним та не раціональним використанням рекреаційних територій. Вагомою проблемою яку можна виділити на сьогодні, є переважання об'єктів інфраструктури минулих часів з низьким рівнем комфорту [2, 4, 6].

Але зараз головною проблемою недостатнього функціонування туристичних послуг стає соціально-економічна ситуація та воєнний конфлікт що розгорнувся на території держави, та недостатній рівень рекламної інформації щодо спортивно-рекреаційних зон України. Це призводить до зниження потоків іноземних туристів й відсутності змін в економічній, соціально-культурній сфері розвитку індустрії туризму та створення позитивного іміджу країни [12, 14].

Проте, не зважаючи на це, Україна має значний потенціал для розширення міжнародного співробітництва в галузі туристично-рекреаційної діяльності.

Поняття «рекреація» характеризує не тільки процес і заходи щодо відновлення сил людини, але і той простір, в якому це відбувається. Таким чином, рекреація – це процес відновлення фізичних, духовних і нервово-психічних сил людини, який забезпечується системою заходів і здійснюється у вільний від роботи час на спеціалізованих територіях [4, 6, 10, 16].

Зміст туристично-рекреаційної діяльності складає, зайнятість що сприяє відновленню знижених функцій організму, профілактики несприятливих впливів навколишнього середовища на організм людини, що призводить до зниження резервів організму. Заняття рекреаційно-оздоровчого типу дуже різноманітні. До них можна віднести купання у водоймищах, прогулянки, повітряні та сонячні ванни, ігри, збирання грибів, ягід, рибалка,

полювання, та ін. [3, 5, 15].

В Україні існують усі передумови для розвитку галузі спортивно-рекреаційного туризму. Про це свідчить географічне положення країни, сприятливі кліматичні умови, різноманітність рельєфних маршрутів та історико-культурна спадщина.

Один із пріоритетних напрямів сучасного фізичного виховання – турбота про збереження й примноження здоров'я дітей, підвищення фізичного стану підростаючого покоління, залучення до оздоровчої рухової активності [5]. Фундамент гармонійного фізичного розвитку, високого рівня фізичного здоров'я та фізичного стану школярів закладається в молодшому шкільному віці [2], саме тому назріла потреба вдосконалення й модернізації процесу фізичного виховання молодших школярів [1; 8], основою якої є сучасні технології контролю фізичного стану дітей [3; 6].

Підсумовуючи результати проведених досліджень з позиції теоретичного аналізу, підкреслимо те, що критичний стан здоров'я дітей в Україні є відображенням складної соціально-економічної та політичної ситуації на фоні високого рівня захворюваності школярів, низького рівня їхньої рухової активності та мотивації до систематичних оздоровчих занять. Дослідники підкреслюють, що порушення резистентності організму несприятливими факторами впливу спостерігаємо вже під час навчання в початковій школі й згодом ситуація тільки погіршується. У контексті вирішення питання підвищення резервів здоров'я школярів науковці особливе місце відводять визначенню факторів, що безпосередньо впливають на стан здоров'я школярів і розкривають можливі шляхи нівелювання їх впливу засобами фізичного виховання [2, 4, 7, 12, 15].

Висновок.

1. Сучасний етап розвитку освіти в Україні характеризується значними системними перетвореннями змісту освіти. Аналіз наукових джерел засвідчує, що фахівці галузі фізичної культури постійно працюють над пошуком шляхів підвищення ефективності фізичного виховання учнів закладів середньої освіти.

2. З'ясовано серед напрямів підвищення ефективності фізичної культури стимулюють запровадження сучасних форм рухової активності, інноваційних засобів активного туризму, трансформацію підходів до організації та проведення занять тощо, на що спрямовано увагу провідних фахівців сфери фізичної культури. Однією з найпоширеніших форм дозвілля сучасної молоді залишається туристично-рекреаційна діяльність, яка відіграє значну роль в соціокультурному розвитку особистості та формування її оздоровчого потенціалу.

3. Концептуальні аспекти активізації туристично-рекреаційної діяльності в Україні є також питання розвитку інфраструктури рекреаційних територій країни.

Перспективи подальших досліджень лежать у площині поглибленого вивчення можливостей використання активного туризму у фізичній культурі та туристично-рекреаційній діяльності сучасної молоді.

Список використаних джерел

1. Андрєєва О, Головач І, Хрипко І. формування мотивації учнів середнього шкільного віку до оздоровчої рекреаційної рухової активності. *Фізична культура, спорт та здоров'я нації*. 2016. № 20.: 11-5.
2. Блистів ТВ. Організаційно-методичне забезпечення оздоровчо-рекреаційної діяльності учнівської молоді у закладах позашкільної роботи туристсько-краєзнавчого напрямку: автореф. дис. ... канд. наук з фіз. виховання та спорту: 24.00.02; Національний ун-т фіз. виховання і спорту України. Київ, 2019: 29 с.
3. Блистів ТВ, Благій ОЛ. Оцінювання ефективності організаційно-методичного забезпечення оздоровчо-рекреаційної діяльності учнівської молоді у закладах позашкільної освіти туристсько-краєзнавчого напрямку. *Вісник Запорізького національного університету: Збірник наукових статей. Фізичне виховання та спорт*. Запоріжжя: Запорізький національний університет, 2018. № 2.: 5-12
4. Данилко ВМ. Мотивація до оздоровчо-рекреаційної рухової активності старшокласників під час дозвілля. *Науковий часопис Нац. пед. ун-ту ім. М.П. Драгоманова. Серія №15 «Науково-педагогічні проблеми фізичної культури / фізична культура і спорт» : зб. наук. пр. - Київ : НПУ імені М.П. Драгоманова, 2019. - Вип. 5К (113): 102-4.*
5. Колотуха ОВ. Спортивний туризм та активна рекреація: географія, систематизація, практика: словник-довідник. Льотна академія Національного авіаційного університету. Режим доступу: <https://geohub.org.ua/node/917>
6. Кудрявцев А. Особливості організації оздоровчо-рекреаційної діяльності дітей у дитячих оздоровчих таборах *Вісник Прикарпатського університету. Серія: Фізична культура* 2018;29:32-6
7. Лабарткава В. Сучасний стан та перспективи розвитку активного туризму у Львівській області. Теоретичні і прикладні напрямки розвитку туризму та рекреації в регіонах України: матеріали VII міжнар. науково-практичної конф., присвяч. 70-річчю утворення Льотної акад. - Кропивницький, 2021р.:315-322.
8. Луцький ВЯ. Рекреаційно-оздоровчі технології у фізичній культурі школярів. матеріали науково-практичної конференції. м. Полтава, 27-28 травня 2022 р.: 158-3.
9. Мандюк А. Форми фізкультурно-спортивної діяльності учнів загальноосвітніх шкіл віком 15-17 років у вільний час. *Слобожанський науково-спортивний вісник*. 2018;1(63):42-6
10. Олексієнко ЯІ, Гунько ПМ. Теорія, види та технології оздоровчо-рекреаційної рухової діяльності: навч.-метод. посіб. Черкаси: ЧНУ імені Б. Хмельницького, 2018. 260 с.
11. Осадець ММ, Слобожанінов АА, Волощук АО. Сучасні проблеми фізичного виховання школярів. *Молодий вчений*. №3.3 (55.3). 2018 р.: 71-4.
12. Футорний С, Маслова О, Гопей М. Корекція показників фізичного стану школярів сучасними засобами оздоровчо-рекреаційного спрямування. *Молодіжний науковий вісник Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки*. Луцьк, 2019. Вип 36.: 80-5.
13. Андрєєва О, Ковальова Н, Хрипко І. Аналіз проблем та перспектив впровадження оздоровчо-рекреаційної діяльності старшокласників в умовах загальноосвітнього навчального закладу. *Фізична культура, спорт та здоров'я нації : зб. наук. праць. / гол. ред. В. М. Костюкевич (5)*. 2018: 11-9.

14. Випасняк І, Іванишин І, Луцький В, Курилюк С. Стан розвитку спортивно-оздоровчого туризму як складової системи фізичного виховання учнівської молоді Карпатського регіону. Матеріали І регіональної науково-практичної конференції «Фізична культура в школі: стан та перспективи розвитку». ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника». Івано-Франківськ, 2020.: 58-60
15. Andrieieva O, Hakman A, Balatska L, Moseychuk Yu, Vaskan I, Kljus O. Peculiarities of Physical Activity Regimen of 11-14-Year-Old Children During Curricular and Extracurricular Hours. *Journal of Physical Education and Sport*. (2017). Vol. 17.: 2422-428.
16. Shyber O. Рекреація і дозвілля в парадигмі digital age. *Питання культурології*. (2018). (34): 189-198. Режим доступу: <https://doi.org/10.31866/2410-1311.34.2018.154070>

References

1. Andrieieva O, Holovach I, Khrypko I. formuvannia motyvatsii uchniv serednoho shkilnoho viku do ozdorovchoi rekreatsiinoi rukhovoï aktyvnosti. *Fizychna kultura, sport ta zdorovia natsii*. 2016. № 20.: 11-5.
2. Blystiv TV. Orhanizatsiino-metodychne zabezpechennia ozdorovcho-rekreatsiinoi diïalnosti uchnivskoi molodi u zakladakh pozashkilnoi roboty turystsko-kraieznavchoho napriamu: avtoref. dys. ... kand. nauk z fiz. vykhovannia ta sportu: 24.00.02; Natsionalnyi un-t fiz. vykhovannia i sportu Ukrainy. Kyiv, 2019: 29 s.
3. Blystiv TV, Blahii OL. Otsiniuvannia efektyvnosti orhanizatsiino-metodychnoho zabezpechennia ozdorovcho-rekreatsiinoi diïalnosti uchnivskoi molodi u zakladakh pozashkilnoi osvity turystsko-kraieznavchoho napriamu. *Visnyk Zaporizkoho natsionalnoho universytetu: Zbirnyk naukovykh statei. Fizychno vykhovannia ta sport. Zaporizhzhia: Zaporizkyi natsionalnyi universytet*, 2018. № 2.: 5-12
4. Danylko VM. Motyvatsiia do ozdorovcho-rekreatsiinoi rukhovoï aktyvnosti starshoklasnykiv pid chas dozvillia. *Naukovyi chasopys Nats. ped. un-tu im. M.P. Drahomanova. Seriiï №15 «Naukovo-pedahohichni problemy fizychnoi kultury / fizychna kultura i sport»* : zb. nauk. pr. - Kyiv : NPU imeni M.P. Drahomanova, 2019. - Vyp. 5K (113): 102-4.
5. Kolotukha OV. Sportyvnyi turyzm ta aktyvna rekreatsiia: heohrafiia, systematyzatsiia, praktyka: slovnyk-dovidnyk. Lotna akademiïa Natsionalnoho aviatsiinoho universytetu. *Rezhym dostupu: https://geohub.org.ua/node/917*
6. Kudriavtsev A. Osoblyvosti orhanizatsii ozdorovcho-rekreatsiinoi diïalnosti ditei u dytiachykh ozdorovchykh taborakh. *Visnyk Prykarpatskoho universytetu. Seriiï: Fizychna kultura* 2018;29:32-6
7. Labarkava V. Suchasnyi stan ta perspektyvy rozvytku aktyvnoho turyzmu u Lvivskii oblasti. *Teoretychni i prykladni napriamky rozvytku turyzmu ta rekreatsii v rehionakh Ukrainy: materialy VII mizhnar. naukovo-praktychnoi konf., prysviach. 70-richchiu utvorennia Lotnoi akad. - Kropyvnytskyi, 2021r.:315-322.*
8. Lutskyi VIa. Rekreatsiino-ozdorovchi tekhnolohii u fizychnii kulturi shkolariv. *materialy naukovo-praktychnoi konferentsii. m. Poltava, 27-28 travnia 2022 r.:* 158-3.
9. Mandiuk A. Formy fizkulturno-sportyvnoi diïalnosti uchniv zahalnoosvitnikh shkil vikom 15-17 rokiv u vilnyi chas. *Slobozhanskyi naukovo-sportyvnyi visnyk*. 2018;1(63):42-6
10. Oleksiienko YaI, Hunko PM. Teoriïa, vydy ta tekhnolohii ozdorovcho-rekreatsiinoi rukhovoï diïalnosti: navch.-metod. posib. Cherkasy: ChNU imeni B. Khmelnytskoho, 2018. 260 s.
11. Osadets MM, Slobozhaninov AA, Voloshchuk AO. Suchasni problemy fizychnoho vykhovannia shkolariv. *Molodyi vchenyi. №3.3 (55.3)*. 2018 r.: 71-4.

12. Futornyi S, Maslova O, Hopei M. Korektsiia pokaznykiv fizychnoho stanu shkolariv suchasnymy zasobamy ozdorovcho-rekreatsiinoho spriamuvannia. Molodizhnyi naukovyi visnyk Skhidnoievropeiskoho natsionalnoho universytetu im. Lesi Ukrainky. Lutsk, 2019. Vyp 36.: 80-5.
13. Andriieva O, Kovalova N, Khrypko I. Analiz problem ta perspektyv vprovadzhennia ozdorovcho-rekreatsiinoi diialnosti starshoklasnykiv v umovakh zahalnoosvitnoho navchalnoho zakladu. Fizychna kultura, sport ta zdorovia natsii : zb. nauk. prats. / hol. red. V. M. Kostiukevych (5). 2018: 11-9.
14. Vypasniak I, Ivanyshyn I, Lutskyi V, Kuryliuk S. Stan rozvytku sportyvno-ozdorovchoho turyzmu yak skladovoi systemy fizychnoho vykhovannia uchnivskoi molodi Karpatskoho rehionu. Materialy I rehionalnoi naukovo-praktychnoi konferentsii «Fizychna kultura v shkoli: stan ta perspektyvy rozvytku». DVNZ «Prykarpatskyi natsionalnyi universytet imeni Vasylia Stefanyka». Ivano-Frankivsk, 2020.: 58-60
15. Andriieva O, Hakman A, Balatska L, Moseychuk Yu, Vaskan I, Kljus O. Peculiarities of Physical Activity Regimen of 11-14-Year-Old Children During Curricular and Extracurricular Hours. Journal of Physical Education and Sport. (2017). Vol. 17.: 2422-8.
16. Shyber O. Rekreatsiia i dozvillia v paradyhmi digital age. Pytannia kulturolohii. (2018). (34): 189-198. Rezhym dostupu: <https://doi.org/10.31866/2410-1311.34.2018.154070>

Відомості про автора:	Information about the author:
Курілюк Сергій Іванович – доцент кафедри теорії та методики фізичної культури і спорту, ДВНЗ “Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника” (Івано-Франківськ, Україна).	Kuryliuk Serhii Ivanovych – Candidate of Psychological Sciences (Ph.D.), Associate Professor of the Department of Theory and Methods of Physical Culture and Sports, Vasyl Stefanyk Precarpathian National University (Ivano-Frankivsk, Ukraine)
e-mail: serhii.kuryliuk@pu.if.ua https://orcid.org/0000-0003-1588-5756	
Луцький Василь Ярославович – доцент кафедри теорії та методики фізичної культури і спорту, ДВНЗ “Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника” (Івано-Франківськ, Україна).	Lutskyi Vasyl – PhD in Physical Education and Sports, Associate Professor of the Department of Theory and Methods of Physical Culture and Sports, Vasyl Stefanyk Precarpathian National University (Ivano-Frankivsk, Ukraine)
e-mail: serhii.kuryliuk@pu.if.ua https://orcid.org/0000-0003-1588-5756	
Новосіолов Олександр Васильович - кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри готельно-ресторанної та курортної справи.	Novosiolov Alexandr - PhD in World History, 2008, Associate Professor, Associate Professor of Department of Hotel, Restaurant and Resot Business.
e-mail: alexandr.novosiolov@pnu.edu.ua https://orcid.org/0000-0002-1407-4508	
Мельник Олена – викладач, Івано-Франківський фаховий коледж ДВНЗ “Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника” (Івано-Франківськ, Україна)	Melnyk Olena – Lecturer, Vasyl Stefanyk Precarpathian National University (Ivano-Frankivsk, Ukraine)
e-mail: olena.melnik.89@gmail.com	